

til, hvad de vilde foretrække, to Aars strengt Strafarbejde eller en Straf af 27 Slag med en Rotting, saa er der ingen Tvivl om, at de enstemmig vilde vælge Rottingen og hurtigt Frihed igen.

Den højtærede Justitsminister sagde, at alle Midler vare forsøgte, og nu var der ikke andet end Pryglene tilbage. Jeg vil dertil svare: Pryglene ere ogsaa forsøgte, de ere forsøgte i tidligere Tid, og de forsøges efter den gældende Straffelov endnu paa de unge Mænd, de forsøges der med daarligt Resultat uden Spor af Nytte. De have været forsøgte før paa Individuer af alle Aldersklasser og have været givne for mange forskellige Forbrydelser, men de ere opgivne, fordi de ikke gjorde Gavn. Gjorde Gavn? siger Ministeren, nytte Pryglene? Jo, de nytte! Nu nytter det naturligvis ikke den højtærede Justitsminister at sige, at Pryglene nytte, naar den højtærede Justitsminister ikke kan fremføre Eksempler paa, at de nytte, og det eneste Eksempel, saa vidt jeg har noteret op, som den højtærede Justitsminister nævnedes paa, at Prygl kunde nytte, var et fra Vestindien.

I Vestindien, siger den højtærede Justitsminister, afskaffede vi Pryglestraffen for Militæret, for de hvervede Tropper i 1898. Jeg beder nu de Herrer tænke tilbage til 1898, hvad det vil sige, at vi for saa faa Aar tilbage have fordret Pryglestraffen afskaffet for de hvervede Soldater. Det er ikke altid den fineste Sort Folk, der sendes til Vestindien, men vi syntes alligevel, at de vare for gode til at faa Prygl, og derfor afskaffede vi i 1898 Pryglestraffen i Vestindien. Nu sagde den højtærede Justitsminister, at medens der i 1898 ikke forefaldt et eneste Tilfælde af Vold mod overordnede, saa forefaldt der i de næste 3 Aar 7: først 1, saa vist 3 og saa 4. (Stemmer: Det bliver 8!) . . . det bliver 8, ja, saa har den højtærede Justitsminister regnet fejl, eller ogsaa citerer jeg forkert. Disse overordnede, som her er Tale om, ere jo for den allerstørste Del Underkorporaler, og nu vide vi jo nok, hvordan Tonen er mellem menige og Underkorporaler, det er ikke altid den fineste Selskabstone. Og om der er sket en Smule Overlast fra de meniges Side mod en eller anden Underkorporal, og han saa er bleven belåstet med Forbedringshusarbejde i Stedet for, at han før blev regaleret med Rotting, beviser aldeles ikke noget. Den Statistik fra Vestindien er aldeles værdiløs for vore Forhold, for det første, fordi Hærstyrken derovre er nogle faa Snese

Mand — jeg har ikke som det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (J. J. Jensen) været i Vestindien og ved ikke, hvor mange der er, men de tælles i alt Fald kun i Snese, og at lave Statistik paa nogle faa Snese Individuer skal man være meget forsigtig med. Dernæst leve de under særlige Forhold, det er hvervede Folk, der ere gaaede bort fra det gamle Land, fordi de ikke kunne klare sig her og have ladet sig hverve til en kedsommelig Tjeneste — den er vistnok paa 6 Aar ad Gangen — ovre i Vestindien, hvor de føle sig ulykkelige, og hvor de leve et Kaserneliv, hvad der paa ingen mulig Maade kan sammenlignes med det fri Liv herhjemme. Dernæst kan der være Forskel paa de forskellige Hold, et Hold kommer derover, som bestaar af relativt gode Folk, og et andet Hold, der bestaar af relativt slette Folk. Dernæst kan der være Forskel paa Befalingsmændene, en ond Befalingsmand kan sætte flere Djevle i sit Mandskab, end 10 gode Befalingsmænd kunne pille ud af dem igen, det er ogsaa et Forhold, vi maa have Besked om, inden vi kunne lave Statistik paa disse stakkels vestindiske Soldater. Men saa er der en Ting, som den højtærede Justitsminister har glemt at anføre: Før fik de Rotting, naar de pryglede en Underkorporal, og Rotting holdt de ikke af, det kan man nok forstaa, men saa blev Rottingen afskaffet, og det var paa en Tid, hvor Folk havde ladet sig hverve til at være 6 Aar i Vestindien, og hvor der daglig indløb Klager derovre fra, gaaende ud paa, at de vilde have Lettelser i deres Vilkaar. Saa blev der indført en Lov, hvorefter man kunde komme tilbage til Danmark og sidde 1½ Aar i Vridsløselille Forbedringshus blot for at give en Underkorporal en Lussing, og saa blev man ikke Soldat mere, for man bliver ikke Soldat mere, naar man har været straffet med Forbedringshusarbejde, og saa valgte de at give Underkorporalen en Lussing. Saaledes laver jeg Statistik, og jeg haaber, den i hvert Fald er lige saa god som den højtærede Justitsministers. Derfor tillader jeg mig at sige, at dette at indføre Forbedringshusarbejde for Soldater ovre i Vestindien, naar de pryglede deres overordnede, indeholder en stærk Opfordring for alle de Soldater, der lide af Hjemve, til paa den Maade hurtigst muligt at lægge Vejen hjemad.

Der faldt ogsaa en Ytring fra den højtærede Justitsminister om, at Voldsmændene ikke vare for gode til Prygl.